

Der kaldes paa Landbrugets Mænd, paa Fiskeren og Søens Folk, paa Haandværkeren, Industrimanden, paa Ingeniør og Arkitekt, Skolemand og Læge, paa Husmoderen og den selverhvervende Kvinde, paa alle, som elsker Danmark og det danske Folk, paa alle, som vil være med til at bevare vort Land og føre det frem i Samarbejde med Nordens Folk og andre fredselkende Nationer.»

Udtalelse af Det radikale Venstre

paa Partiets Landsmøde den 12. Marts 1939.

.....

Staaende ved Afslutningen af en politisk Tidsperiode og ved Indgangen til en ny samler Det radikale Venstre sig om følgende Retningslinier for den fremtidige Udvikling:

I. Grundvolden for Samfundets økonomiske Virksomhed maa være *den enkeltes personlige Ansvar og Initiativ*, men Tidens største Opgave er paa denne Grundvold at skabe den *Organisering af Kræfterne og det Samarbejde imellem Erhvervene*, som stærkt og maalbevidst kan sikre Danmarks Stilling under de haarde Vilkaar, Verdensudviklingen byder et lille Land. Statens Indgriben maa ske, naar vore økonomiske Interesser udadtil kræver det, og naar Monopoler og andre Særinteresser indadtil søges udnyttet paa ubillig Vis. *Men inden for de Rammer, der afstikkes, maa den enkelte Borgers Interesse i at yde sit bedste værnes og fremmes.*

II. Saa længe de store Lande opretholder Restriktionspolitikken, maa den hidtidige Handelspolitik fortsættes. *Enhver Mulighed for større Frihed maa udnyttes, men denne større Frihed maa ikke købes paa Bekostning af Landbrugets Eksportmuligheder.*

Verdenskrigens Virkninger har haardest ramt Landbruget, det mindre Haandværk, Dele af Handelen og de Arbejdere, der blev arbejdsløse. *Landbrugets Forhold og Mangelen paa Beskæftigelse* er derfor trods den store Fremgang siden 1932 Tidens største Problemer.